

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๑๗ (๒) (๑๓) และ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๔ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับนับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(๓) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(๔) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“รองอธิการบดี” หมายความว่า รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่ง คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะและได้รับการแต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

/“ข้าราชการ...

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“พนักงานราชการ” หมายความว่า พนักงานราชการ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างชั่วคราว ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศคำสั่งหรือข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

หมวด ๑

คณะกรรมการ

ข้อ ๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ เรียกโดยย่อว่า “ก.อ.ม.” ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดี เป็นกรรมการ
- (๓) เลขาธิการสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นกรรมการ
- (๔) กรรมการจากหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน เป็นกรรมการ
- (๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากตัวแทนคณาจารย์และข้าราชการซึ่งเลือกกันเอง จำนวนสองคน เป็นกรรมการ
- (๖) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามคำแนะนำของอธิการบดี จำนวนสามคน เป็นกรรมการ
- (๗) ผู้อำนวยการกองกฎหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ
- (๘) หัวหน้าฝ่ายวินัยและอุทธรณ์ร้องทุกข์ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้อาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย อีกหนึ่งคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาได้ตามความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการ กรรมการต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยในขณะเดียวกัน ข้อ ๗ ให้กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับเลือกใหม่อีกได้ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ เพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) พ้นจากการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย รองอธิการบดี หัวหน้าส่วนราชการ หรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ แทนตำแหน่งที่ว่างลงในกำหนดหกสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการ ให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่แทนก็ได้ ให้ผู้ซึ่งมาแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน และ ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้โดยให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่มีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของทั้งหมด

ในกรณีที่คณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้นำดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการ ชุดใหม่ ให้คณะกรรมการชุดเดิมปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่

ข้อ ๘ กรรมการจะทำการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไม่ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นคู่กรณีเอง
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือเป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือพี่น้องร่วมบิดา มารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดา หรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงาน นับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี
- (๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี
- (๖) เหตุอื่นใดที่มีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง
- (๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง

หมวด ๒

หน้าที่และอำนาจ

ข้อ ๙ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือนของข้าราชการ
- (๒) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่ง ให้ออกจากราชการ เลิกจ้างก่อนครบสัญญาจ้าง ลงโทษวินัย และวินัยอย่างร้ายแรง ของพนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว
- (๓) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษวินัยไม่ร้ายแรง และวินัยอย่างร้ายแรง ของพนักงานราชการ
- (๔) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำ หรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
- (๕) มีอำนาจในการออกกระเปียบ หลักเกณฑ์ ในการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์
- (๖) มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาหรือ กระทำการอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้
- (๗) ปฏิบัติตามหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ในการพิจารณาอุทธรณ์และการพิจารณาร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยแทนสภามหาวิทยาลัย และรายงานผลการวินิจฉัยให้สภามหาวิทยาลัยทราบ และพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าไม่มีประธานกรรมการหรือประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การประชุมของคณะกรรมการ หากมีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ หรือในการพิจารณาเรื่องใด หากกรรมการเป็นผู้มีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิร่วมประชุม และให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่มีสิทธิร่วมประชุม

ข้อ ๑๑ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน หากคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด การพิจารณาเรื่องใดหากไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ หากไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมมีมติเอกฉันท์ในเรื่องนั้น

ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร หากมีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และหากกรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

หมวด ๓

การอุทธรณ์และการพิจารณา

ข้อ ๑๒ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้ได้ในกรณีดังนี้

(๑) ข้าราชการที่ถูกลงโทษวินัยไม่ร้ายแรง

(๒) พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ที่ถูกลงโทษวินัยไม่ร้ายแรง หรือวินัยอย่างร้ายแรง และให้รวมถึงคำสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่นด้วย

ข้อ ๑๓ การอุทธรณ์ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นเป็นผู้อุทธรณ์แทนไม่ได้ และให้ทำคำอุทธรณ์เป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ

คำอุทธรณ์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

(๒) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ ที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๓) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๔) รายละเอียดข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน (ถ้ามี) พร้อมรับรองสำเนา

ถูกต้องทุกฉบับ

(๕) คำขอของผู้อุทธรณ์

(๖) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถยื่นอุทธรณ์ได้ด้วยตนเอง ให้ผู้อุทธรณ์ทำหนังสือมอบอำนาจให้ผู้อื่นยื่นอุทธรณ์แทนได้

เมื่อได้รับอุทธรณ์ให้กองกฎหมายของมหาวิทยาลัยรับเรื่องอุทธรณ์และออกไปรับอุทธรณ์ หรือมีหนังสือแจ้งการรับเรื่องอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อประธานกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันยื่นหนังสือหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ หรือก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหนังสือต่อประธานกรรมการ

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้คณะกรรมการรับฟังผู้อุทธรณ์ทุกกรณี และผู้ยื่นมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาซึ่งมิใช่พยานของตนเข้ามาในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการได้คนหนึ่ง การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์หรือคณะกรรมการให้ถือว่าเป็นการทำแทนผู้ยื่น เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหากคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์จะแจ้งผลการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้คณะกรรมการแจ้งผู้บังคับบัญชา ผู้สั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษทราบว่าหากประสงค์จะแถลงแก้อุทธรณ์ด้วยวาจาให้มาแถลงแก้อุทธรณ์ด้วยวาจา หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้อุทธรณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้อุทธรณ์ด้วยวาจาดังกล่าว ให้ผู้สั่งลงโทษ หรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ข้อ ๑๕ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการโดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อประธานกรรมการก่อนพิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ

ถ้ากรรมการผู้ยื่น มีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่อุทธรณ์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์

(๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

(๕) เป็นญาติของคู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์ คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติที่เกี่ยวข้องทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

เมื่อประธานกรรมการได้รับหนังสือคัดค้าน ให้แจ้งคณะกรรมการทราบก่อนเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ กรรมการซึ่งถูกคัดค้านอาจถอนตัวจากการพิจารณาอุทธรณ์

กรณีที่กรรมการผู้ถูกคัดค้านมิได้ขอถอนตัว ให้ที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้านหากที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน เห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือให้แจ้งกรรมการผู้ยื่นทราบ และไม่ให้เข้าร่วมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการผู้ยื่นร่วมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรมจะอนุญาตให้เข้าร่วมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ก็ได้

เว้นแต่การถอนตัวหรือการขอให้ถอนตัวจะมีผลกระทบต่อองค์ประชุม คณะกรรมการอาจให้กรรมการผู้ยื่นเข้าร่วมประชุมต่อไปได้ แต่กรรมการผู้ยื่นไม่มีสิทธิในการแสดงความเห็นและลงมติในเรื่องนั้น

กรณีที่กรรมการผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งไม่ให้ร่วมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือถอนตัวเพราะมีเหตุถูกคัดค้านย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วก่อนหน้านั้น

ข้อ ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถึงวันที่ผู้รับคำสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันรับแจ้งคำสั่ง

ในการแจ้งคำสั่งพร้อมสำเนาคำสั่งให้ผู้รับคำสั่งทราบ หากผู้รับคำสั่งไม่ยินยอมลงลายมือชื่อรับทราบ ให้ผู้แจ้งคำสั่งทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ ไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งให้ลงลายมือชื่อพยานรู้เห็นในการแจ้งคำสั่ง โดยให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ในกรณีแจ้งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้รับคำสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้รับคำสั่ง ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้รับคำสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้รับคำสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บเป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้รับคำสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว หรือไม่ยอมรับไว้ด้วยเหตุใด แม้ผู้รับคำสั่งยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้รับคำสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้รับคำสั่งได้รับแจ้งแล้ว

ข้อ ๑๗ อุทธรณ์ที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องตามข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ โดยต้องยื่นภายในกำหนดระยะเวลาตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๘ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการ เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับและให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ผู้รับคำสั่งโอนไปสังกัดส่วนราชการอื่นก่อนครบกำหนดยื่นอุทธรณ์ให้ผู้นั้นยื่นอุทธรณ์ต่อหัวหน้าส่วนราชการที่โอนไปสังกัด

กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดส่วนราชการอื่นหลังจากที่ได้ยื่นอุทธรณ์ไว้แล้ว และอยู่ระหว่างการพิจารณา ให้มหาวิทยาลัยส่งเรื่องอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปให้หัวหน้าส่วนราชการตามวรรคแรกเป็นผู้พิจารณาดำเนินการ

ข้อ ๒๐ การพิจารณาอุทธรณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ปรากฏในคำอุทธรณ์ และให้รวมไปถึงสำนวนการสอบสวนทางวินัยด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอต่อการพิจารณาคณะกรรมการอาจแสวงหาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมจากคู่กรณี หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท บุคคลใดมาให้อัยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้ รวมทั้งออกไปตรวจสอบสถานที่ด้วยก็ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์หากคณะกรรมการเห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ข้อ ๒๑ บันทึกสรุปคำวินิจฉัยอุทธรณ์อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในการอุทธรณ์
- (๓) สรุปคำอุทธรณ์ และคำขอของผู้อุทธรณ์
- (๔) สรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ประเด็นที่พิจารณา
- (๖) สรุปคำวินิจฉัยหรือมติที่ประชุมของคณะกรรมการ

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งต้องลงลายมือชื่อของกรรมการที่มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๒๒ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ

(๑) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัย ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้วให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัย ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลงได้

(๓) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัย ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง แต่ควรได้รับโทษหนักขึ้นให้มีมติเพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้นได้

(๔) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัย ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ ให้มีมติให้สั่งคดีโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัย ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยให้มีมติให้ยกโทษ และสั่งให้ผู้ออกคำสั่งดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสม

(๖) หากเห็นว่าข้อความหรือถ้อยคำในคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัย คลาดเคลื่อนหรือไม่สอดคล้องให้มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความหรือถ้อยคำให้ถูกต้องเหมาะสม

(๗) หากเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติแจ้งให้ผู้ออกคำสั่งทบทวนการดำเนินการ และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

(๘) หากเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าผู้อุทธรณ์อาจเข้าข่ายความผิดตามมาตรา ๕๗ (๔) หรือ ๕๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้มีมติแจ้งให้ผู้ออกคำสั่งทบทวนการออกคำสั่ง และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

(๙) หากเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม

(๓) หรือ (๘) ก็ได้ และหากเป็นการออกจากราชการเพราะตายจะมีมติตาม (๗) ก็ได้เช่นกัน

ในกรณีที่มิผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกันและถูกคำสั่งลงโทษเช่นเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะมิได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้อุทธรณ์ได้รับการพิจารณาลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการได้มีมติตามข้อ ๒๒ แล้วให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้สั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับแจ้งผลพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์จากคณะกรรมการ

/เมื่อผู้...

เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ส่งลงโทษได้ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการแล้ว ให้รายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการให้สภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็ว และแจ้งผลวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ พร้อมแจ้งสิทธิที่กำหนดในข้อ ๒๔ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ส่งลงโทษได้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการ

หากผู้ใดไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการถือว่าผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดวินัย

ข้อ ๒๔ กรณีที่คณะกรรมการมิได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน หรือกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ข้อ ๒๕ การนับระยะเวลาอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้ สำหรับระยะเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุดหากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาอุทธรณ์ตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาสิ้นสุดอุทธรณ์

หมวด ๔

การร้องทุกข์และการพิจารณา

ข้อ ๒๖ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว อาจร้องทุกข์ได้ในกรณีดังนี้

(๑) กรณีที่เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) กรณีมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาต่อตน ดังนี้

(ก) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางร่างกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่อง เป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๒๗ กรณีที่ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจที่อาจร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๒๖ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาของผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้วเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการร้องทุกข์ภายในสามสิบวัน

(๒) หากพ้นกำหนดระยะเวลาที่ต้องแก้ไขแล้ว ให้ยื่นคำร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาที่ต้องแก้ไข

ข้อ ๒๘ การร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ ให้นำความในหมวด ๓ มาใช้โดยอนุโลม

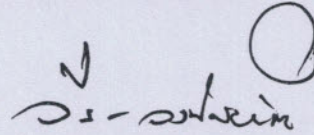

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙ เมื่อข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้การพิจารณาการอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ที่อยู่ระหว่างพิจารณาก่อนที่ข้อบังคับนี้มีผลบังคับใช้ ให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบการพิจารณาไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๓๐ เมื่อข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับและยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ชุดใหม่ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๑๗ (๒) (๑๓) และ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๔ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับนับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(๓) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(๔) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“รองอธิการบดี” หมายความว่า รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่ง คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะและได้รับการแต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

/“ข้าราชการ...

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“พนักงานราชการ” หมายความว่า พนักงานราชการ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างชั่วคราว ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศคำสั่งหรือข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

หมวด ๑

คณะกรรมการ

ข้อ ๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ เรียกโดยย่อว่า “ก.อ.ม.” ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดี เป็นกรรมการ
- (๓) เลขอธิการสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นกรรมการ
- (๔) กรรมการจากหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน เป็นกรรมการ
- (๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากตัวแทนคณาจารย์และข้าราชการซึ่งเลือกกันเอง จำนวนสองคน เป็นกรรมการ
- (๖) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามคำแนะนำของอธิการบดี จำนวนสามคน เป็นกรรมการ
- (๗) ผู้อำนวยการกองกฎหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ
- (๘) หัวหน้าฝ่ายวินัยและอุทธรณ์ร้องทุกข์ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้อาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย อีกหนึ่งคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาได้ตามความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการ กรรมการต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยในขณะเดียวกัน ข้อ ๗ ให้กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับเลือกใหม่อีกได้ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ เพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) พ้นจากการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย รองอธิการบดี หัวหน้าส่วนราชการ หรือกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ แทนตำแหน่งที่ว่างลงในกำหนดหกสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการ ให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่แทนก็ได้ ให้ผู้ซึ่งมาแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน และ ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้โดยให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่มีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของทั้งหมด

ในกรณีที่คณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้นำดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการ ชุดใหม่ ให้คณะกรรมการชุดเดิมปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่

ข้อ ๘ กรรมการจะทำการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไม่ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นคู่กรณีเอง
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือเป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือพี่น้องร่วมบิดา มารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดา หรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงาน นับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี
- (๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี
- (๖) เหตุอื่นใดที่มีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง
- (๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง

หมวด ๒

หน้าที่และอำนาจ

ข้อ ๙ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือนของข้าราชการ
- (๒) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่ง ให้ออกจากราชการ เลิกจ้างก่อนครบสัญญาจ้าง ลงโทษวินัย และวินัยอย่างร้ายแรง ของพนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว
- (๓) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษวินัยไม่ร้ายแรง และวินัยอย่างร้ายแรง ของพนักงานราชการ
- (๔) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำ หรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
- (๕) มีอำนาจในการออกกระเปียบ หลักเกณฑ์ ในการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์
- (๖) มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาหรือ กระทำการอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้
- (๗) ปฏิบัติตามหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ในการพิจารณาอุทธรณ์และการพิจารณาร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยแทนสภามหาวิทยาลัย และรายงานผลการวินิจฉัยให้สภามหาวิทยาลัยทราบ และพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าไม่มีประธานกรรมการหรือประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การประชุมของคณะกรรมการ หากมีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ หรือในการพิจารณาเรื่องใด หากกรรมการเป็นผู้มีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิร่วมประชุม และให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่มีสิทธิร่วมประชุม

ข้อ ๑๑ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน หากคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด การพิจารณาเรื่องใดหากไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ หากไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมมีมติเอกฉันท์ในเรื่องนั้น

ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร หากมีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และหากกรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

หมวด ๓

การอุทธรณ์และการพิจารณา

ข้อ ๑๒ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้ได้ในกรณีดังนี้

(๑) ข้าราชการที่ถูกลงโทษวินัยไม่ร้ายแรง

(๒) พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ที่ถูกลงโทษวินัยไม่ร้ายแรง หรือวินัยอย่างร้ายแรง และให้รวมถึงคำสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่นด้วย

ข้อ ๑๓ การอุทธรณ์ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นเป็นผู้อุทธรณ์แทนไม่ได้ และให้ทำคำอุทธรณ์เป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ

คำอุทธรณ์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

(๒) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ ที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๓) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๔) รายละเอียดข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน (ถ้ามี) พร้อมรับรองสำเนา

ถูกต้องทุกฉบับ

(๕) คำขอของผู้อุทธรณ์

(๖) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถยื่นอุทธรณ์ได้ด้วยตนเอง ให้ผู้อุทธรณ์ทำหนังสือมอบอำนาจให้ผู้อื่นยื่นอุทธรณ์แทนได้

เมื่อได้รับอุทธรณ์ให้กองกฎหมายของมหาวิทยาลัยรับเรื่องอุทธรณ์และออกไปรับอุทธรณ์ หรือมีหนังสือแจ้งการรับเรื่องอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อประธานกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันยื่นหนังสือหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ หรือก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหนังสือต่อประธานกรรมการ

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้คณะกรรมการรับฟังผู้อุทธรณ์ทุกกรณี และผู้นั้นมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาซึ่งมิใช่พยานของตนเข้ามาในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการได้คนหนึ่ง การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์หรือคณะกรรมการให้ถือว่าเป็นการทำแทนผู้ยื่น เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหากคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์จะแจ้งการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้คณะกรรมการแจ้งผู้บังคับบัญชา ผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษทราบว่าหากประสงค์จะแถลงแก้อุทธรณ์ด้วยวาจาให้มาแถลงแก้อุทธรณ์ด้วยวาจา หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้อุทธรณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้อุทธรณ์ด้วยวาจาดังกล่าว ให้ผู้ส่งลงโทษ หรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ข้อ ๑๕ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการโดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อประธานกรรมการก่อนพิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ

ถ้ากรรมการผู้ยื่น มีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่อุทธรณ์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์

(๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

(๕) เป็นญาติของคู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์ คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติที่เกี่ยวข้องทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

เมื่อประธานกรรมการได้รับหนังสือคัดค้าน ให้แจ้งคณะกรรมการทราบก่อนเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ กรรมการซึ่งถูกคัดค้านอาจถอนตัวจากการพิจารณาอุทธรณ์

กรณีที่กรรมการผู้ถูกคัดค้านมิได้ขอลงตัว ให้ที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้านหากที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน เห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือให้แจ้งกรรมการผู้ยื่นทราบ และไม่ให้เข้าร่วมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการผู้ยื่นร่วมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรมจะอนุญาตให้เข้าร่วมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ก็ได้

เว้นแต่การถอนตัวหรือการขอให้ถอนตัวจะมีผลกระทบต่อองค์ประชุม คณะกรรมการอาจให้กรรมการผู้ยื่นเข้าร่วมประชุมต่อไปได้ แต่กรรมการผู้ยื่นไม่มีสิทธิในการแสดงความเห็นและลงมติในเรื่องนั้น

กรณีที่กรรมการผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งไม่ให้ร่วมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือถอนตัวเพราะมีเหตุถูกคัดค้านย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วก่อนหน้านั้น

ข้อ ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้รับคำสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันรับแจ้งคำสั่ง

ในการแจ้งคำสั่งพร้อมสำเนาคำสั่งให้ผู้รับคำสั่งทราบ หากผู้รับคำสั่งไม่ยินยอมลงลายมือชื่อรับทราบ ให้ผู้แจ้งคำสั่งทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ ไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งให้ลงลายมือชื่อพยานรู้เห็นในการแจ้งคำสั่ง โดยให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ในกรณีแจ้งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้รับคำสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้รับคำสั่ง ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้รับคำสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้รับคำสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บเป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้รับคำสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว หรือไม่ยอมรับไว้ด้วยเหตุใด แม้ผู้รับคำสั่งยังมิได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้รับคำสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้รับคำสั่งได้รับแจ้งแล้ว

ข้อ ๑๗ อุทธรณ์ที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องตามข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ โดยต้องยื่นภายในกำหนดระยะเวลาตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๘ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการ เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับและให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ผู้รับคำสั่งโอนไปสังกัดส่วนราชการอื่นก่อนครบกำหนดยื่นอุทธรณ์ให้ผู้นั้นยื่นอุทธรณ์ต่อหัวหน้าส่วนราชการที่โอนไปสังกัด

กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดส่วนราชการอื่นหลังจากที่ได้ยื่นอุทธรณ์ไว้แล้ว และอยู่ระหว่างการพิจารณา ให้มหาวิทยาลัยส่งเรื่องอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปให้หัวหน้าส่วนราชการตามวรรคแรกเป็นผู้พิจารณาดำเนินการ

ข้อ ๒๐ การพิจารณาอุทธรณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ปรากฏในคำอุทธรณ์ และให้รวมไปถึงสำนวนการสอบสวนทางวินัยด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอต่อการพิจารณาคณะกรรมการอาจแสวงหาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมจากคู่กรณี หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท บุคคลใดมาให้อภัยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้ รวมทั้งออกไปตรวจสอบสถานที่ด้วยก็ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์หากคณะกรรมการเห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ข้อ ๒๑ บันทึกสรุปคำวินิจฉัยอุทธรณ์อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในการอุทธรณ์
- (๓) สรุปคำอุทธรณ์ และคำขอของผู้อุทธรณ์
- (๔) สรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ประเด็นที่พิจารณา
- (๖) สรุปคำวินิจฉัยหรือมติที่ประชุมของคณะกรรมการ

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งต้องลงลายมือชื่อของกรรมการที่มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๒๒ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ

(๑) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัย ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้วให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัย ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลงได้

(๓) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัย ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง แต่ควรได้รับโทษหนักขึ้นให้มีมติเพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้นได้

(๔) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัย ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ ให้มีมติให้สั่งลดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) หากเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัย ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยให้มีมติให้ยกโทษ และสั่งให้ผู้ออกคำสั่งดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสม

(๖) หากเห็นว่าข้อความหรือถ้อยคำในคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัย คลาดเคลื่อนหรือไม่สอดคล้องให้มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความหรือถ้อยคำให้ถูกต้องเหมาะสม

(๗) หากเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติแจ้งให้ผู้ออกคำสั่งทบทวนการดำเนินการ และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

(๘) หากเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าผู้อุทธรณ์อาจเข้าข่ายความผิดตามมาตรา ๕๗ (๔) หรือ ๕๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้มีมติแจ้งให้ผู้ออกคำสั่งทบทวนการออกคำสั่ง และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

(๙) หากเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (๓) หรือ (๘) มิได้ และหากเป็นการออกจากราชการเพราะตายจะมีมติตาม (๗) มิได้เช่นกัน

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกันและถูกคำสั่งลงโทษเช่นเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะมีได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้อุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการได้มีมติตามข้อ ๒๒ แล้วให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้สั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับแจ้งผลพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์จากคณะกรรมการ

/เมื่อผู้...

เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ส่งลงโทษได้ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการแล้ว ให้รายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการให้สภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็ว และแจ้งผลวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ พร้อมแจ้งสิทธิที่กำหนดในข้อ ๒๔ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ส่งลงโทษได้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการ

หากผู้ใดไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการถือว่าผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดวินัย

ข้อ ๒๔ กรณีที่คณะกรรมการมิได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน หรือกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ข้อ ๒๕ การนับระยะเวลาอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้ สำหรับระยะเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุดหากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาอุทธรณ์ตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาสิ้นสุดอุทธรณ์

หมวด ๔

การร้องทุกข์และการพิจารณา

ข้อ ๒๖ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว อาจร้องทุกข์ได้ในกรณีดังนี้

(๑) กรณีที่เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) กรณีมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาต่อตน ดังนี้

(ก) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางร่างกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่อง เป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๒๗ กรณีที่ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจที่อาจร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๒๖ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาของผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้วเพื่อแก้ไขเหตุแห่งการร้องทุกข์ภายในสามสิบวัน

(๒) หากพ้นกำหนดระยะเวลาที่ต้องแก้ไขแล้ว ให้ยื่นคำร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาที่ต้องแก้ไข

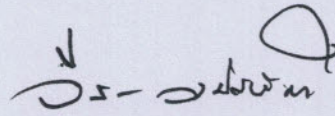
ข้อ ๒๘ การร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ ให้นำความในหมวด ๓ มาใช้โดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙ เมื่อข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้การพิจารณาการอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ที่อยู่ระหว่างพิจารณาก่อนที่ข้อบังคับนี้มีผลบังคับใช้ ให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบการพิจารณาไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๓๐ เมื่อข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับและยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ชุดใหม่ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

